

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: VIN I HUSET

Citation: Claussen, Sophus: "VIN I HUSET", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 42. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen09val-shoot-workid60625/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

VIN I HUSET

En Flaskekarl med Kurv og Skødeskind
i Skumring til en Fru kommer ind.
„Hvor kan jeg stille Vinen, gode Dame?“

Men hun ved Spejlet, flammende sit Haar,
og ikke meget paaklædt, som hun staar –
„Dér i Entréen!“ – siger hun til Svenden.

Han tømmer Kurven. Gaar han snart sin Vej?
Da stirrer han paa Fruen stift: „Nej – nej!
De glemmer min Bering, gode Dame!“

Hun ser, at hendes Krøllepind blir kold.
Men Penge! Fyren kunde bruge Vold:
han tager sine Flasker med tilbage . . .

„Jeg skal betale selv min Principal.
Det nytter ikke, Fruen bliver gal
og vender Enden til mig,“ sagde Svenden.

Da Fruen lagde Krøllejernet bort,
hun fandt i Huset ikke én Rigs-Ørt.
„Lad os se bedre efter!“ sagde Svenden.

Saa søgte begge, og den Sag er vis:
han blev tilfreds, men Fruen mest tilfreds.
„Den Flaskekarl har gjort mig helt beruset.

En Flaskekarl med Kurv og Skødeskind
i Skumring skulde ikke komme ind.
Nu ved jeg dog, at vi har Vin i Huset.“